

**PREZES
URZĘDU OCHRONY**

Konkurencji i Konsumentów

Delegatura w Lublinie

**20-012 Lublin, ul. Ochotnicza 10
Tel. (0-81) 532-35-31, 532-54-48,
Fax (0-81) 532-08-26**

E-mail: lublin@uokik.gov.pl

Lublin, dnia 25 września 2009r.

RLU-61-07/09/MW

DECYZJA RLU 14 /2009

I.

Na podstawie art. 28 ust. 1 i 2, w związku z art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zmianami), stosownie do art. 33 ust. 4, 5 i 6 ww. ustawy i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 134 poz. 939), w związku z § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 107 poz.887) po uprawdopodobnieniu, w toku postępowania wszczętego z urzędu, stosowania przez przedsiębiorcę Witolda Wrzoska zam. [REDAKTOR] Warszawa, prowadzącego działalność gospodarczą jako „VIKTORIO” Witold Wrzosek, praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, poprzez stosowanie:

1. we wzorcu „Umowy”, postanowienia § 2 o treści: *„W trakcie obowiązywania niniejszej umowy Zleceniobiorca zastrzega sobie prawo zmiany Regulaminu lub Cenników, co nie stanowi zmiany Umowy i nie wymaga jej wypowiedzenia”;*
2. we wzorcu „Viktorio Regulamin Świadczenia Usług Kurierskich” postanowień o treści:

§12 „Zakres odpowiedzialności i reklamacje:

1. *Odpowiedzialność Zleceniobiorcy jest ograniczona wyłącznie do zawinionego zgubienia, ubytku, uszkodzenia lub opóźnienia w doręczeniu przesyłki. W takim przypadku Zleceniodawca ma prawo do odszkodowania w wysokości ceny usługi.*

2. *Dodatkowo ustala się umowne odszkodowanie za zgubienie, ubytek lub uszkodzenie przesyłki w kwocie 100 zł za przesyłkę.*

3. *Zleceniodawca nie ponosi odpowiedzialności za szkodę ponad określoną powyżej kwotę, w tym za utracone korzyści wynikające z zagubienia, ubytku, uszkodzenia lub opóźnienia w doręczeniu przesyłki.*

4. *Zleceniobiorca nie ponosi odpowiedzialności za opóźnienie lub nedoręczenie przesyłki, jeżeli :*

d/ na przeszkodzie stanęły czynniki losowe lub niezawinione przez Zleceniodawcę, (np .klęski żywiołowe lub manifestacje uliczne) .”

§15 *„Ewentualne spory wynikłe w trakcie świadczenia usług przez Zleceniobiorcę będą rozstrzygane przed sądem właściwym dla siedziby Zleceniobiorcy.”*

które są postanowieniami umownymi wpisanymi, na podstawie art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone,

po przyjęciu zobowiązania złożonego przez Witolda Wrzosek do :

a) wykreślenia z wzorca „Umowy”, postanowienia § 2 o treści: *„W trakcie obowiązywania niniejszej umowy Zleceniobiorca zastrzega sobie prawo zmiany Regulaminu lub Cenników, co nie stanowi zmiany Umowy i nie wymaga jej wypowiedzenia”;*

b/ wykreślenia z wzorca „Viktorio Regulamin Świadczenia Usług Kurierskich” postanowień o treści :

§12 *„Zakres odpowiedzialności i reklamacje:*

1. *Odpowiedzialność Zleceniobiorcy jest ograniczona wyłącznie do zawinionego zgubienia, ubytku, uszkodzenia lub opóźnienia w doręczeniu przesyłki. W takim przypadku Zleceniodawca ma prawo do odszkodowania w wysokości ceny usługi.*

2. *Dodatkowo ustala się umowne odszkodowanie za zgubienie, ubytek lub uszkodzenie przesyłki w kwocie 100 zł za przesyłkę.*

3. *Zleceniodawca nie ponosi odpowiedzialności za szkodę ponad określoną powyżej kwotę, w tym za utracone korzyści wynikające z zagubienia, ubytku, uszkodzenia lub opóźnienia w doręczeniu przesyłki.*

§15 *„Ewentualne spory wynikłe w trakcie świadczenia usług przez Zleceniobiorcę będą rozstrzygane przed sądem właściwym dla siedziby Zleceniobiorcy.”*

c) wykreślenia z umów już istniejących w obrocie prawnym i będących w trakcie wykonywania zakwestionowanych wyżej postanowień, poprzez ich aneksowanie”

nakłada się na przedsiębiorcę Witolda Wrzoska zam. [REDAKTOWANE]
Warszawa, prowadzącego działalność gospodarczą jako „VIKTORIO” Witold Wrzosek obowiązek:

a) wykreślenia z wzorca „Umowy”, postanowienia § 2 o treści: *„W trakcie obowiązywania niniejszej umowy Zleceniobiorca zastrzega sobie prawo zmiany*

Obydwa postępowania prowadzone były w sprawie wstępnego ustalenia, czy nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów bądź czy miało miejsce naruszenie chronionych prawem interesów konsumentów uzasadniające podjęcie działań określonych w odrębnych ustawach w związku ze stosowanym wobec konsumentów przy świadczeniu usług kurierskich przez firmy kurierskie, wzorców umowy, regulaminu bądź innym dokumentem stosowanym przy świadczeniu w/w usług .

W toku prowadzonego postępowania Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił, iż przedsiębiorca Witold Wrzosek zam. [REDAKTOWANE] Warszawa, prowadzący działalność gospodarczą jako „VIKTORIO” Witold Wrzosek (zwany dalej przedsiębiorcą) we wzorcu umownym pn.: „Umowa” oraz „*Viktorio Regulamin Świadczenia Usług Kurierskich*” stosuje postanowienia, których treść można uznać za tożsamą z postanowieniami, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone, o których mowa w art. 479⁴⁵ kodeksu postępowania cywilnego (zwanego dalej Rejestrem).

Mając to na uwadze, po otrzymaniu od Prezesa UOKiK upoważnienia na podstawie art. 33 ust. 4 i 5 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zmianami) zwanej dalej ustawą o ochronie (...) lub ustawą antymonopolową , i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 134 poz. 939), postanowieniem nr 77/09 z dnia 20 maja 2009r. wszczęte zostało z urzędu postępowanie w sprawie stosowania przez przedsiębiorcę, praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy o ochronie (...) polegającej na umieszczeniu we wzorcu umownym pn.: „Umowa” oraz „*Viktorio Regulamin Świadczenia Usług Kurierskich*” , postanowień, które zostały wpisane do Rejestru, o którym stanowi art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego.

Witold Wrzosek ustosunkowując się do przedstawionego mu zarzutu, pismem z dnia 29.06.2009r. poinformował, że uznaje zasadność postawionych mu zarzutów oraz zobowiązuje się do dokonania zmian w stosowanym wzorcu umowy i „Regulaminie świadczenia usług kurierskich” poprzez usunięcie zakwestionowanych postanowień oraz zobowiązał się do zaniechania stosowania zakwestionowanych wzorców w przyszłości. Zobowiązał się również do podjęcia działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom.

Dodał również, że w jego praktyce zawodowej nigdy nie zaistniała potrzeba skorzystania z zapisów umowy lub Regulaminu zakwestionowanych przez Prezesa UOK i K. Również zmiana Cennika była zawsze konsultowana z klientami i po ich akceptacji wprowadzana.

Przedsiębiorca podał wartość przychodu osiągniętego w 2008r.

Pismem z dnia 18 sierpnia 2009r. Prezes UOKiK zawiadomił Witolda Wrzosek o zakończeniu zbierania materiału dowodowego w sprawie i możliwości zapoznania się z nim w Delegaturze UOKiK w Lublinie, z którego to prawa przedsiębiorca nie skorzystał.

Prezes Urzędu ustalił następujący stan faktyczny:

Witold Wrzosek zam. [REDAKTOWANE] Warszawa prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą „VIKTORIO” Witold Wrzosek, na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej pod numerem 145136.

Witold Wrzosek prowadzi działalność na terenie całego kraju.

W ramach prowadzonej działalności przedsiębiorca zawiera z konsumentami umowy określające zasady świadczenia usług kurierskich, do których dołączany jest „Regulamin świadczenia usług kurierskich”.

Projekty umów przedstawiane konsumentom, przygotowane z góry przed zawarciem umowy, zawierają gotowe jednolite postanowienia, wpisywane następnie do konkretnych umów, stanowiąc tym samym wzorzec umowy w rozumieniu art. 384 § 1 k.c.

Stosowany przez przedsiębiorcę, projekt umowy zawiera, między innymi następujące postanowienie:

§ 2 „W trakcie obowiązywania niniejszej umowy Zleceniobiorca zastrzega sobie prawo zmiany Regulaminu Lub Cenników, co nie stanowi zmiany Umowy i nie wymaga jej wypowiedzenia”.

Z kolei stosowany przez przedsiębiorcę wzorzec „Viktorio Regulamin Świadczenia Usług Kurierskich” zawiera następujące postanowienia:

§12 „Zakres odpowiedzialności i reklamacje:

- 1. Odpowiedzialność Zleceniobiorcy jest ograniczona wyłącznie do zawinionego zgubienia, ubytku, uszkodzenia lub opóźnienia w doręczeniu przesyłki. W takim przypadku Zleceniodawca ma prawo do odszkodowania w wysokości ceny usługi.*
- 2. Dodatkowo ustala się umowne odszkodowanie za zgubienie, ubytek lub uszkodzenie przesyłki w kwocie 100 zł za przesyłkę.*
- 3. Zleceniodawca nie ponosi odpowiedzialności za szkodę ponad określoną powyżej kwotę, w tym za utracone korzyści wynikające z zagubienia, ubytku, uszkodzenia lub opóźnienia w doręczeniu przesyłki.*

§15 „Ewentualne spory wynikłe w trakcie świadczenia usług przez Zleceniobiorcę będą rozstrzygane przed sądem właściwym dla siedziby Zleceniobiorcy.”

Wzorce zawierające zakwestionowane postanowienia przedsiębiorca stosował od daty ich wprowadzenia tj. 29 maja 2002r.

W oparciu o w/w wzorzec umowy zawarł 168 umów na świadczenie usług transportowych na terenie całego kraju.

Pismem z dnia 29.06.2009r. Witold Wrzosek złożył oświadczenie, w którym zobowiązał się do dokonania zmian w stosowanym wzorcu „Umowy” i „Regulaminie świadczenia usług kurierskich” oraz zobowiązał się do zaniechania stosowania zakwestionowanych wzorców w przyszłości. Zobowiązał się również do podjęcia działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom.

Prezes UOKiK ustalił, że do rejestru postanowień wzorców umownych uznanych za niedozwolone, o których mowa w art. 479⁴⁵ kodeksu postępowania cywilnego, wpisano następujące postanowienia :

- pod nr 669 o treści: *„Usługodawca zastrzega sobie możliwość zmiany postanowień niniejszego regulaminu”* na podstawie wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwanego dalej SOKiK) z dnia 9 czerwca 2005r. sygn. akt XVII Amc 85/ 04;
- pod nr 398 o treści: *„Zmiana opłaty za doprowadzenie sygnału nie oznacza zmiany warunków umowy”* na podstawie wyroku SOKiK z dnia 19 stycznia 2005r. sygn. akt XVII Amc 2/04;
- pod nr 1521 o treści: *„Odpowiedzialność DHL Express z tytułu utraty, ubytku lub uszkodzenia przesyłki jest ograniczona do kwoty 500 zł.”* na podstawie wyroku SOKiK 31 stycznia 2008r. w sprawie o sygn. akt XVII Amc 248/07;
- pod nr 41 o treści: *„Wszelkie spory wynikłe na tle zawartej umowy podlegają wyłączności sądu powszechnego dla siedziby firmy przyjmującej zamówienie.”* na podstawie wyroku SOKiK z dnia 31 stycznia 2003r. sygn. akt XVII Amc 31/02.

Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy, Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Zarzut stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów można postawić wyłącznie przedsiębiorcy.

Zgodnie z przepisem art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie (...) ilekroć w ustawie jest mowa o przedsiębiorcy rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r., Nr 155, poz. 1095 ze zm.), a także osobę fizyczną, osobę prawną, a także jednostkę organizacyjną nie mającą osobowości prawnej, której ustawa przyznaje zdolność prawną, organizującą lub świadczącą usługi o charakterze użyteczności publicznej, które nie są działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Witold Wrzosek, który prowadzi działalność gospodarczą pod firmą „VIKTORIO” Witold Wrzosek na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej, jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 1 lit. a) ustawy o ochronie (...).

Aby rozstrzygnąć sprawę w oparciu o przepisy ustawy o ochronie (...) niezbędnym jest uprzednie zbadanie przez Prezesa Urzędu, czy w danej sprawie zagrożony został interes publicznoprawny. Wykazanie tej okoliczności, upoważnia dopiero Prezesa UOKiK do realizacji celu ustawy, którym zgodnie z jej art. 1 ust 1, jest określenie warunków rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasad podejmowanej w interesie publicznoprawnym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów.

W ocenie Prezesa Urzędu rozpatrywana sprawa ma charakter publicznoprawny, albowiem wiąże się i dotyczy ochrony interesu szerszej, bliżej nieokreślonej grupy konsumentów, którzy są lub mogą być zleceniodawcami przedsiębiorcy.

Skarżonemu przedsiębiorcy przedstawiono zarzuty naruszenia art. 24 ust 1 ustawy o ochronie (...), który stanowi, iż, *„Zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.”* Zgodnie z ust. 2 tegoż artykułu *„Przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w*

nie bezprawne działanie przedsiębiorcy, w szczególności: 1) stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego. (...).”

Aby działania przedsiębiorcy mogły zostać uznane za sprzeczne z powołanym wyżej przepisem art. 24 ustawy antymonopolowej, winny więc spełniać łącznie następujące przesłanki:

- ujawniać się w obrocie konsumenckim – a więc w relacjach pomiędzy podmiotem posiadającym przymiot przedsiębiorcy a konsumentami,
- stanowić działanie bezprawne,
- naruszać jednocześnie zbiorowy interes konsumentów.

Zgodnie z art. 4 pkt 11 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów i art. 22¹k.c. za konsumenta uważa się osobę fizyczną dokonującą czynności prawnej niezwiązanej bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub zawodową. Niekwestionowana przez uczestnika postępowania okoliczność zawierania umów na świadczenie usług kurierskich z osobami fizycznymi, na potrzeby zaspokojenia ich potrzeb, jednoznacznie potwierdza fakt spełnienia pierwszej z przesłanek powołanego wyżej przepisu ustawy antymonopolowej. Wykazano zatem spełnienie pierwszej z w/w przesłanek.

Odnośnie drugiej przesłanki, tj. bezprawności, rozumianej jako działania sprzeczne z przepisami prawa podnieść należy, iż przedsiębiorcy postawiony został zarzut naruszenia art. 24 ust 1 i 2 ustawy o *ochronie (...)*, polegający na stosowaniu w umowach zawieranych z konsumentami postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego.

Zakaz stosowania postanowień wpisanych do rejestru dotyczy nie tylko tego przedsiębiorcy, przeciwko któremu zapadł wyrok w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone, lecz również innych przedsiębiorców.

Art. 479⁴³ k.p.c. rozszerza prawomocność wyroku wydanego w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone na osoby trzecie. Skutek tzw. prawomocności rozszerzonej następuje od chwili wpisania wzorca umowy do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, prowadzonego przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, o którym mowa w art. 479⁴⁵ § 2 k.p.c. Konsekwencją umieszczenia postanowienia umownego w w.w. rejestrze jest to, że posłużenie się nim będzie miało skutek wprowadzenia do umowy elementu bezwzględnie przez prawo zakazanego.

Wpis do rejestru niedozwolonych postanowień umownych oznacza, że od tego momentu stosowanie takiej klauzuli jest zakazane we wszystkich wzorcach umownych. Powyższe stanowisko Prezesa Urzędu zgodne jest z orzecznictwem Sądu Najwyższego, który w uchwale z dnia 13 lipca 2006 r. (sygn. akt III SZP 3/06) stwierdził, iż „(...) *stosowanie postanowień wzorców umów o treści tożsamej z treścią postanowień uznanych za niedozwolone prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ § 2 k.p.c., może być uznane w stosunku do innego przedsiębiorcy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów (...)*”. W uzasadnieniu do powyższej uchwały Sąd uznał m.in., że „(...) *praktyka naruszająca zbiorowe interesy konsumentów art. 23a u.o.k.ik. obejmuje również przypadki*

wprowadzania jedynie zmian kosmetycznych polegających na przestawieniu wyrazów lub zastąpieniu jednych wyrazów innymi, jeżeli tylko wykładnia postanowienia pozwoli stwierdzić, że jego treść mieści się w hipotezie zakazanej klauzuli. Stosowanie klauzuli o zbliżonej treści do klauzuli wpisanej do rejestru godzi przecież tak samo w interesy konsumentów, jak stosowanie klauzuli identycznej, co wpisana do rejestru (...). Przyjęta powyżej rozszerzająca wykładnia art. 23a u.o.k.ik. znajduje również uzasadnienie w dyrektywach 93/13 oraz 98/27 a także orzecznictwie ETS dotyczącym zasady efektywności (...).

Nie jest, zatem konieczna dokładna, literalna identyczność klauzuli wpisanej do rejestru i klauzuli z nią porównywanej. Stąd niedozwolone będą także postanowienia umów, mieszczące się w hipotezie klauzuli wpisanej do rejestru, której treść zostanie ustalona w oparciu o dokonaną jej wykładnię.

W ocenie Prezesa Urzędu zakwestionowany w niniejszym postępowaniu, stosowany przez przedsiębiorcę, zapis §2 wzorca umowy o treści: „*W trakcie obowiązywania niniejszej umowy Zleceniobiorca zastrzega sobie prawo zmiany Regulaminu Lub Cenników, co nie stanowi zmiany Umowy i nie wymaga jej wypowiedzenia*” odpowiada treści 2 klauzul wpisanych do rejestru pod nr 669 na podstawie wyroku SOKIK z dnia 9 czerwca 2005r. sygn. akt XVII Amc 85/ 04 - „*Usługodawca zastrzega sobie możliwość zmiany postanowień niniejszego regulaminu*” oraz pod nr. 398 na podstawie wyroku SOKIK z dnia 19 stycznia 2005r. sygn. akt XVII Amc 2/04 „*Zmiana opłaty za doprowadzenie sygnału nie oznacza zmiany warunków umowy*”.

Oceniane postanowienie, gdyby zostało zastosowane w obrocie prawnym z konsumentami, wywołało by jednakowo niekorzystne skutki dla konsumenta, takie same jak postanowienie wpisane do rejestru, w postaci wprowadzenia do obowiązującej umowy, cennika lub regulaminu postanowień, z którymi konsument nie miał możliwości zapoznać się przed zawarciem umowy. Zatem skoro oceniane postanowienie mieści się w hipotezach wymienionych klauzul wpisanych do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone pod nr 669 i 398 uznać należy, że są one tożsame .

Tym samym uprawdopodobniono spełnienie przesłanki stosowania przez Witolda Wrzosek działania bezprawnego, poprzez stosowanie postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu Postępowania Cywilnego.

Również zapis §12 wzorca „*VIKTORIO Regulamin Świadczenia Usług Kurierskich.*”, o treści:

„*Zakres odpowiedzialności i reklamacje:*

1. *Odpowiedzialność Zleceniobiorcy jest ograniczona wyłącznie do zawinonego zgubienia, ubytku, uszkodzenia lub opóźnienia w doręczeniu przesyłki. W takim przypadku Zleceniodawca ma prawo do odszkodowania w wysokości ceny usługi.*
2. *Dodatkowo ustala się umowne odszkodowanie za zgubienie, ubytek lub uszkodzenie przesyłki w kwocie 100 zł za przesyłkę.*
3. *Zleceniodawca nie ponosi odpowiedzialności za szkodę ponad określoną powyżej kwotę, w tym za utracone korzyści wynikające z zagubienia, ubytku, uszkodzenia lub opóźnienia w doręczeniu przesyłki.*

4. Zleceniobiorca nie ponosi odpowiedzialności za opóźnienie lub niedoręczenie przesyłki, jeżeli:
- d/ na przeszkodzie stanęły czynniki losowe lub niezawinione przez Zleceniodawcę (np. klęski żywiołowe lub manifestacje uliczne),

należy uznać za tożsamy z treścią klauzuli wpisanej do Rejestru pod nr 1521 na podstawie wyroku Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 31 stycznia 2008r. w sprawie o sygn. akt XVII Amc 248/07. Sąd uznał za niedozwolone postanowienie o treści „Odpowiedzialność DHL Express z tytułu utraty, ubytku lub uszkodzenia przesyłki jest ograniczona do kwoty 500 zł.”

Również w tym przypadku zakwestionowane postanowienie mieści się w hipotezie wymienionej klauzuli wpisanej do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone pod nr. 1521, a to z tego powodu, że w jednakowy sposób ograniczają one odpowiedzialność Zleceniobiorcy z tytułu utraty, ubytku lub zniszczenia przesyłki do określonej kwoty pieniężnej, niezależnie od faktycznie poniesionej przez konsumenta szkody.

Zapis §15 „Regulaminu...” o treści: „Ewentualne spory wynikłe w trakcie świadczenia usług przez Zleceniobiorcę będą rozstrzygane przed sądem właściwym dla siedziby Zleceniobiorcy ” jest tożsamy również z treścią postanowienia wpisanego do rejestru pod nr 41, na podstawie wyroku SOKiK z dnia 31 stycznia 2003r. sygn. akt XVII Amc 31/02, w którym sąd uznał za niedozwolone postanowienie o treści: "Wszelkie spory wynikłe na tle zawartej umowy podlegają wyłączności sądu powszechnego dla siedziby firmy przyjmującej zamówienie."

W uzasadnieniu w/w wyroku SOKiK podniósł, że kwestionowane zapisy naruszają art. 385³ kc pkt. 23, poprzez narzucenie rozpoznania sprawy poprzez sąd, który wedle ustawy nie jest właściwy miejscowo.

Cyt. przepis stanowi, że w razie wątpliwości uważa się, że niedozwolonymi postanowieniami umowy są te, które w szczególności wyłączają jurysdykcję sądów polskich lub poddają sprawę pod rozstrzygnięcie sądu polskiego lub zagranicznego albo innego organu, a także narzucają rozpoznanie sprawy przez sąd, który wedle ustawy nie jest miejscowo właściwy.

Przepisy art. 27-30 kpc regulujące właściwość ogólną mają zasadnicze znaczenie dla ustalenia przynależności danej sprawy do właściwości miejscowej danego sądu. Wyrażają one zasadę, że sprawa powinna być rozpatrywana przez sąd właściwy ze względu na siedzibę pozwanego. Zatem zastrzeżenie w umowie właściwości miejscowej tylko dla sądu miejsca siedziby przedsiębiorcy jest sprzeczne z tą zasadą, a nadto sprzeczne z interesem konsumenta, którego miejsce zamieszkania nie pokrywa się z siedzibą przedsiębiorcy.

Zatem porównanie hipotez obydwu postanowień pozwala stwierdzić, że wywołują te same niekorzystne skutki dla konsumenta w postaci ograniczenia jego prawa do sądu właściwego do rozpoznania sprawy wg przepisów kpc.

Uprawdopodobniono zatem, że Witold Wrzosek stosuje postanowienia wzorca umownego uznanego za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu Postępowania Cywilnego, a zatem, że jego działania mają charakter bezprawny.

Uprawdopodobniono w okolicznościach sprawy, spełnienie również drugiej z wymienionych przesłanek.

W okolicznościach sprawy uprawdopodobniono spełnienie również trzeciej przesłanki. Naruszenie zbiorowych interesów konsumentów ma miejsce wtedy, gdy działanie przedsiębiorcy godzi w interesy konsumentów jako zbiorowości, to jest, w sytuacji gdy skierowane jest nie tylko do wyodrębnionej indywidualnie grupy konsumentów, lecz szerszego nieograniczonego liczbowo kręgu osób, do których dotarła i dotrzeć może oferta przedsiębiorcy. W rozpatrywanej sprawie wyżej wymienione warunki zostały spełnione. Oferta usług kurierskich zawierająca niedozwolone klauzule adresowana jest bowiem przez przedsiębiorcę nie do ściśle zindywidualizowanego konkretnego konsumenta lecz do z góry nieokreślonej, niemożliwej do zidentyfikowania liczby kontrahentów – konsumentów, których sytuacja jest identyczna i wspólna.

W tym stanie rzeczy uznać należy, że wszystkie, wymienione wyżej, ustawowe przesłanki art. 24 ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. *o ochronie (...)* zostały uprawdopodobnione. Skarżony przedsiębiorca stosował wzorzec umowny, treść którego zawierała postanowienie uznane za niedozwolone.

Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. *o ochronie (...)*, jeżeli w toku postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostanie uprawdopodobnione, na podstawie okoliczności sprawy, informacji zawartych we wniosku lub będących podstawą wszczęcia postępowania z urzędu, że przedsiębiorca stosuje praktykę, o której mowa w art. 24, a przedsiębiorca, któremu jest zarzucane naruszenie tego przepisu, zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom, Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, nałożyć obowiązek wykonania tych zobowiązań.

Zgodnie z art. 28 ust.2 ustawy *o ochronie (...)* w decyzji, o której mowa w ust.1, Prezes Urzędu może określić termin wykonania zobowiązania. Równocześnie, w decyzji, o której mowa wyżej, Prezes Urzędu nakłada na przedsiębiorcę lub związek przedsiębiorców, obowiązek składania w wyznaczonym terminie informacji o stopniu realizacji przyjętych zobowiązań (art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. *o ochronie [...]*).

Jak wykazano wcześniej, w okolicznościach przedmiotowej sprawy zostało uprawdopodobnione, że przedsiębiorca stosuje praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, określoną w art. 24 ust. 2 pkt 1 z dnia 16 lutego 2007r. *o ochronie [...]*.

W ocenie Prezesa Urzędu podjęte zobowiązania w sposób wystarczający zabezpiecza i chroni interesy konsumentów.

Ponadto, organ antymonopolowy, w oparciu o zapis art. 28 ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. *o ochronie (...)* nałożył na przedsiębiorcę Witolda Wrzoska terminy do wykonania nałożonych na niego zobowiązań

Biorąc pod uwagę wymienione okoliczności orzeczono, jak w pkt I sentencji.

W oparciu o art. 28 ust.3 ustawy *o ochronie (...)* Prezes Urzędu wyznaczył trzymiesięczny termin na przekazanie informacji o stopniu realizacji zobowiązania, liczony od daty uprawomocnienia się decyzji.

